

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/350/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209886
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312209886.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/191/2012-62 zo dňa 16. septembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh zamietol (v poradí I. výrok), odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (v poradí II. výrok) a návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovii náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 660 eur, ktorá podľa tvrdenia navrhovateľa vznikla nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý spočíval v prietahoch v konaní (poverenie nebolo vydané v zákonnej lehote 15 dní, s omeškaním viac ako 12 mesiacov). Odporca navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný a zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu došlo pred marcom 2009 a ku dňu podania žaloby 27.09.2012 uplynula 3-ročná premlčacia lehota. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 8Er/198/2009 mal súd preukázané, že návrh na vydanie exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku bol podaný dňa 18.11.2009, rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 09.12.2008, právoplatný dňa 12.01.2009. Návrh na vydanie poverenia bol podaný dňa 25.05.2009, súd rozhodol dňa 18.06.2009. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. uviedol, že keďže z uvedeného skutkového stavu vyplýva, že žiadosť o vydanie poverenia je zo dňa 25.05.2009 a súd poverenie vydal dňa 18.06.2009, nebola dodržaná lehota 15 dní. V danom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Súd uviedol, že možno na tento prípad analogicky aplikovať novelu Exekučného poriadku § 44 ods. 2 účinnú od 01.06.2010, lebo lehota na vydanie poverenia pre súdneho exekútora v prípade, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok je neprimerane krátka, aby súd objektívne mohol posúdiť zákonnosť exekúcie. V odôvodnení ďalej uviedol podrobné dôvody vo vzťahu ku skutočnosti, že navrhovateľ nepreukázal vznik majetkovej škody a ani nepreukázal vznik podmienok na náhradu nemajetkovej ujmy. S ohľadom na námietku premlčania odporcu okresný súd uviedol, že o tvrdenej škode sa právny zástupca navrhovateľa dozvedel dňa 19.03.2010 a návrh bol podaný dňa 27.09.2012,

teda v zákonnej lehote. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, nakoľko dôvody na prerušenie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V podrobnostiach uviedol, že v prejednávanej veci nešlo o prípad, že by rozhodnutie záviselo od otázky, ktorú by nebol v tomto konaní oprávnený riešiť. Navyiac o skutočnosti, či konajúci sudca je alebo nie je vylúčený z rozhodovania a prejednávania veci, bolo zákonným spôsobom rozhodnuté nadriadeným súdom. V závere odôvodnenia súd uviedol, že zamietol návrh navrhovateľa na odročenie pojednávania, vytyčeného na deň 16.09.2013. Dôvodom návrhu na odročenie pojednávania malo byť objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu. Predvolanie na pojednávanie navrhovateľ prevzal dňa 30.08.2013 spolu s uznesením Krajského súdu v Žiline, ktorým zákonná sudkyňa nebola vylúčená z rozhodovania veci. Keďže návrh na odročenie pojednávania podal až dňa 13.09.2013, súd nepovažoval tvrdený dôvod za závažný a preto súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ teda nepreukázal splnenie ani jednej podmienky zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a preto jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, e/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), g/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že podal súdu návrh na zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zjavné, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej navrhovateľ uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, no súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlal vyhlásiť rozsudok vo veci samej. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p.

preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na pojednanie veci pojednávania na deň 16.09.2013. Navrhovateľ síce podaním zo dňa 13.09.2013 požiadal o odročenie konania, s ktorou žiadosťou sa však prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10NcC/289/2013-17 zo dňa 04.04.2013 (ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci) potom neobstojí ani námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na pojednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednanie nedostavil) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Nesprávne úvahy okresného súdu o aplikácii ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 na prejednaný prípad, neovplyvnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku, nakoľko ďalšie závery okresného súdu o nenaplnení ďalších (iných) predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody (existencia škody, nemajetkovej ujmy) odvolací súd vyhodnotil ako správne, keď s týmito závermi sa v celom rozsahu stotožnil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.